

раторска-та Пулковска Обсерваторія. Ако, въ една ясна нощъ, наблюдавате съзвѣздіе-то Херкулесъ, и отъ число-то на звѣзды-тѣ, кои-то го съставляватъ ако изберете двѣ-тѣ звѣзды, кои-то сж забѣлѣжены на глобуса съ Гръцкы-тѣ буквы π и m , то, на линия-та, коя-то съединява тѣзи звѣзды, и на едно разстояніе отъ π , равно на една чѣвърта отъ разстояніе-то, кое-то отдѣля звѣзды-тѣ, ще намѣрите точка-та, къмъ коя-то наше-то слънце са стрѣмило въ 1840 г.

Като опредѣлихмы посока-та на слънчово-то движеніе, ный пристъпваме къмъ изслѣданіе-то на негова-та дѣйствителна скоростъ, т. е. съ каква скоростъ слънце-то, заедно съ мірове-тѣ, кои-то го придружаватъ, са движе въ пространство-то. Тука е невъзможно да са прѣдстави едно повърхностно изложеніе на разсужденія-та на Струве въ рѣшеніе-то на този заплетенъ въпросъ. Той объема двѣ части: първо, опредѣленіе-то на годишно-то жгълно движеніе на слънце-то, както бы са показало на единъ наблюдатель, кой-то са намѣрва на едно разстояніе равно съ разстояніе-то на звѣзды-тѣ отъ първа-та величина; и, второ, точно-то опредѣленіе

Отто Струве.

на средньо-то разстояніе на звѣзды-тѣ отъ първа-та величина, слѣдъ кое-то жгълно-то движеніе лесно ще може да са ебърне въ линейна скоростъ. Слѣдъ едно внимателно изслѣданіе, недостѣпно, по видимому, на никое основателно възраженіе, Отто Струве рѣшилъ съвършенно първья отъ тѣзи чудны въпросы. Любопытно е да видимъ, до колко близо сж съгласны результаты-тѣ, кои-то были получены отъ съвършенно различни данны и по никой начинъ независящы едны отъ другы.

Отъ едно изслѣданіе, основано върху наблюденія на правы-тѣ изгрѣванія на звѣзды-тѣ, той намѣрва, че пространство-то, кое-то слънце-то изминува въ постъпателно-то си движеніе по небе-то, ако са погледне отъ срѣдньо-то разстояніе на звѣзды-тѣ отъ първа-та величина, е равно на 321 — хылядны части отъ секунда-та на дага-та. А результатъ-тѣ, кой-то былъ полученъ отъ наблюденія-та на склоненія-та на звѣзды-тѣ, дава за сжщо-то количество 357 — хылядны отъ секунда-та. Слѣдователно, разность-та между два-та извода е равна само на 36-хылядны части отъ секунда-та — количество много малко, ако земемъ въ смѣтка необыкновенна-та трудность на изслѣданіе-то.

Нѣка обрнемъ сега тѣзи числа въ по-понятны за насъ количества. Ако прѣдположимъ, че слънце-то обыкаля около нѣкой великъ центръ, на разстояніе отъ него, равно съ срѣдньо-то разстояніе на звѣзды-тѣ отъ първа-та величина, то ще намѣримъ, че періода, кой-то е потрѣбенъ за извършваніе на огромно-то му обыкаленіе, ще бжде 3.811,000 години!